

1110

La popa

(ALDC, VIII, 1717. La popa)

Popa (s. XIII) és la “part posterior del buc d’una nau” (DIEC); prové probablement, a jutjar pel cast., port., gall. i oc. *popa*, fr. *poupe*, it. *poppa*, d’un llat. vg. *PUPPA, format a partir del llat. cl. PŪPPIS, amb canvi formal a causa del gènere femení originari i del paral·lelisme de l’oposat PRŌRA ‘proa’; var. fonètica: *pupa*, pel tancament de [o] tònica > [u], pròpia del ross.

Altres designacions pròpies més aviat de gent no

familiaritzada amb les coses del mar: *darrere* 5; *part del timó* 122, perquè ocupa la part posterior; *proa de radere* 164 (pron. [pr,ɔβ̞a ðe ra'ere]), referit a l’extrem posterior (*raere*, metàtesi de *darrere* < DE RETRO, amb pèrdua de -d-) i oposat a l’anterior (*proa*).

Es tracta d’un mot universal del cat., normatiu des del *DOrt*, 1917 i *DGI*, 1932.

